

מזובם ועקד את יצחק בנו. בין שראה הקדוש ברוך הוא אותו מקום, התרמלא רחמים. זהו שפטותך ראה ה' ויינחים וגוז. מה זה ראה ה'? ראה עקדת יצחק באתות מקום, ושב ורחם עליהם מיד.

ויאמר לפלאך המשהית רב עטה ומה זה ربך? קרי פרשו, קח את הרב. אלא כי הוא, כתוב כאן רב, וככתוב שם רב לךם שבת בחר הצעה. אף כב' גם רב - רב לך שיחיה מקום זה פחת ירך. שנים רבות קיה מחת ירך, מכאן והלאה רב, חמוץ את המקום לבעלין. עם כל זה, (כט) במוות ובמוון יצא מפתח ידו.

ולמה נקרא ארונה? אלא כתוב ארונה, וככתוב ארנן. בעוד שאותו מקום היה מחת ידו, נקרא ארונה, ארנון של הצד الآخر. ועל שנוספו בו אותיות יתרות, כי ציריך להוציא לאותו רע עין, סוד של הצד الآخر, ואוותה תוספת היא חסרון לו.

בצד הקדשה גורעים לו אותיות, ונוספת קדשתו. וזהו סוד הכתוב, (מלכים א-ז) על שני עשר בקר. גרע מ"מ, שלא כתוב שניים, אלא שני. ולצד الآخر נונטים תוספת אותיות, שפטות וייעש ירידעת עזים לאهل על המשכן עשתי עשרה ירידעת. תוספת אותיות, והוא חסרון. ובצד הקדשה שני עשר ולא יותר. וכן עשתי עשרה, והפל הוא חסרון אלו. וכי ציריך לאותו רע עין להשלים את העין שלו, והוא בחסרון. (ברגמא זו ארונה, תוספת אותיות, ולא כתוב אחר).

בא וראה, צד הקדשה נקרא ארון הברית, ואוטו ארון הברית ראיי לגוף להכenis בו דיווקן אדם. ועל סוד זה, אותן חסידים קדושים,

דמותן בנה אברהם מדבקה, ועקד ליה ליצחק בריה. בין דחמא קדרשא ברייך הוא ההוא אטר, אהטמלי רחמין, קרא הויא דכתיב, (דברים א כא) ראה יי' ויינחים וגוז. מהו ראה יי'. חמא עקיית יצחק בההוא אטר, ותב וריהם עליליוו מיד.

ויאמר לפלאך המשהית רב עטה וגוז. מהו רב. הא אויקמו, טול הרב. אלא כי הויא, כתיב הכא רב, וכ כתיב הtmp, (דברים א ז) רב לךם שבת בחר הצעה. אוף כי נמי רב, רב לך למתיוי האי אטר תהות ירך, שנין סגיאין הוה תהות ירך, מכאן ולקלאה רב, אהדר אטר לא מאריה. עם כל דא (בדוא) במותא וממונא נפק מתקחות ידיה.

אמאי אקרי ארונה. אלא כתיב ארונה וכ כתיב ארנן. בעוד דההוא אטר הוה תהות ידיה, אקרי ארונה ארון דסטרה אחרת. ועל דאותספסו ביה אתוון יתיר, כי אצטרא לאטספא לההוא רע עין, רוז דסטרה אחרת, ובהוא תוספת אייה גרייעותא לגביה.

בסטר קדרשה גרעין ליה אתוון, ואטסף קדושתיה. רוז דזא דכתיב, (מלכים א ז) על שני עשר בקר. גרע מ"מ (דער"ד ע"ב) שלא כתיב שניים, אלא שני. ולסטרה אחרת יהיבין ליה תוספת אתוון, דכתיב וייעש ירידעת עזים לאهل על המשכן עשתי עשרה ירידעת. תוספת אתוון ואיהו גרייעותא. ובסטרא דקדושה, שני עשר ולא יתר. והכא עשתי עשרה. וכלא אייהו גרייעו לגביה, וכי אצטרא לההוא רע עין, לאשלא מא עינייה ואיהו בגריעו. (בנונא דא ארונה, תוספת אתוון ולא כתיב ארון). הא חי, סטרא דקדושה אקרי ארון הברית. ובהוא ארון הברית, אתחזיז לגופא

למייעל ביה דיוקנא דאדם. ועל רזא דא, אינון חסידי קידישין, כدرזו מפטרי מהאי עלמא, הוו אעלין לון בארון. דהא סטרא אחרא לא מתפקן בגופא, ולאו איהי בכללא דגופא דאדם. ובגין דא לא אתברון גופיא לההוא סטרא אחרא, בגין דלאו אינון בכללא דגופא דאדם.

ביווסוף מה כתיב, (בראשית ו) ויישם בארון תרין יוזין אמאי. אלא דאתחבר ברית בברית. רזא דלחתא ברזא דלעילא. ועל בארון. מי טעם. (^{ס"א} פ"ח סטרא רקהה אקרי ארון כפרי וכהוא ארון כפרי אהתקנו לאעלא ביה רזא דאויריא דאי רזא דידיוקנא דגופא קדישא. בגונא דא לתהא אהתקנו ארון לאעלא ביה דיוקנא רוגפא רזא דארם ומאן איהו דקאים ברזא דארם פאן דנטיר את קיימת קדישא ועל רזא דא אינון סטי קדישין ברחו מפטרי מהאי עלמא והוא עליון בגין דלא אתחו לפועל בארון אלא פאן דנטיר להאי ברית את קדישא. ביווסוף מה כתיב ויישם בארון) בגין דנטיר ברית קדישא, ואתקיים ביה. להכי אתחזוי לאעללה בארון, וככלא בדקא חיזי.

בביה רבי אבא ואמר, ווי לבני עלמא, דלא ידע לההוא כסופה. ווי לההוא עונשא, דכל מאן דבעי עאל בארון. בגין דלא אצטריד למייעל בארון, בר צדיק, דיע בונפשיה, ואשתמודע בגרמיה, דלא חטא בההוא ברית, את קיימת קדישא, מעולםוי, וקא נטיר ליה בדקא יאות. וαι לאו, לא אצטריד ליה למייעל בארון, ולמפגם ארון. רזא אצטריד לאתחברא באת קיימת קדישא ראייה רזא דאתחזוי ליה, ולא לאחרא. דהא ארון לא אתחבר אלא בצדיק, דנטיר את קיימת קדישא. ומאן דפגים ברית ואעל בארון, ווי ליה דפגים האות וארון דפגים ליה בmittah. ווי ליה מההוא עונשא. ווי ליה דפגים את וארון

בשחיינו גופרים מהעולם הזה, כי מכנסים אותם בארון, שהרי הצד אחר אינו מתקן בגוף ואני בכלל של גופו האדם. וכך לא נבראו גופים לאותו צד אחר, משום שאינם בכלל של גופו אדם. מה כתוב בירוש ? ויישם בארון. ומה שמי יודים ? אלא שהתחבורה ברית בברית, סוד שלמטה בסוד שלמעלה, ונכנס בארון. ובוא וראה, צד הקשה נקרא ארון הברית, ואותו ארון הברית נתן להכenis בו סוד הברית, שהוא וה庫וש. התורה, שהיא סוד של החוצה של הגוף וה庫וש. כמו כן למיטה נתן ארון להכenis בתוכו צורת הגוף, סוד האלים. וממי והוא שמנצץ בסוד אדים? מי ששומר אותה ברית הקوش, על סוד זה אותם חסידים קדושים, כאשר היו גופרים מעולם הזה, היו מכנסים אותם בארון, ממש שלא ראוי להכenis בארון אלא משמש לריתזה, ואות קיומם הקوش. ביטף מה כתוב ויישם בארון) מה הטעם ? משום שעשם השמר הברית הקדוש והתקיים בו. וכך ראיי להפנס בארון, והכל פראי.

בביה רבי אבא ואמר, אויל בני העולם שלא יודעים אותו בושה ! אויל לאווענש של כל מי שרוצה להפנס לארון, כי לא ציריך להכenis לארון, פרט לצדייק שיודע בנפשו ונודע בעצמו שלא חטא באומה ברית, אותן הברית הקדוש, מעולםוי, ושמר אותו פראי. ואם לא, לא ציריך להפנס לארון ולפוגם את הארון.

הபוד שאריך להתחבר באות הברית קדרש הוא הסוד הרואי לו, ולא לאחר. שהרי ארון אינו מתחבר אלא בצדיק שעומר ברית קדש. וממי שפוגם את הברית ונכנס בארון - אויל לו שפוגם אותו בחיו, ואoil לו שפוגם אותו במיתתו. אויל לו מאותו ענש. אויל לו שפוגם אותן וארון